

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De Ægyptiis & Sodomitis qui dicuntur temporaliter puniti ne in æternum
perierent. A. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

verborum occasione pœnitentiam auferentes ; quasi per pœnitentiam non valeat peccator post lapsum resurgere secundò , & tertio , & deinceps. Verum etiam in hoc pœnitentiam non excludit, nec propitiationem , quæ sepè fit per pœnitentiam : sed secundum baptismum & hostiam.

QVOD PLVRIBVS IRRETITVS PECCATIS non potest pœnitere de vno vere, nisi de omnibus pœniteat.

DISTINCT. XV. A

Ex Grat de pœnit. dist. 3. cap. Sceleratio.

Super can. Deu. 32. sunt plures.

De pœnit. dist. 3. cap. Ignis.

ET sicut prædictis auctoritatibus illorum error conuincitur, qui pœnitentiam sepius agendam non putant, & per eam à lapsu peccantes frequenter surgere desistunt: ita eisdem illorum oppositio eliditur, qui pluribus irretitum peccatis asserunt de vno verè pœnitere, eiusdemque veniam à Domino consequi posse sine alterius pœnitentia. Quod etiam auctoritatibus astruere conantur. Ait n. Propheta. Non iudicabit Deus bis in idipsum: vel ut alii transtulerunt, Non consurget duplex tribulatio. Si ergo, inquiunt illi, aliquis sacerdoti fuerit confessus vnum de duob. vel pluribus peccatis & de illo iniunctam sibi pœnitentiã à sacerdote satisfactione expleuerit cæteris tacitis: non pro illo peccato amplius iudicandus est, de quo satisfecit ad arbitrium sacerdotis, qui vicem Christi in Ecclesia gerit. Ideoque si de eo iterum iudicetur, bis in idipsum iudicat Deus, & consurget duplex tribulatio. Sed de his oportet illud tantum intelligi, qui presentibus suppliciis commutantur in bonum, & sic perseuerant: super quos non consurget duplex tribulatio. Qui vero inter flagella duriores & deteriores sunt, ut Pharaon, presentibus æterna connectunt: ut temporale supplicium sit eis æternæ pœnæ initium. Unde Aug. Ignis succensus est, & c. i. vindicta Dei hic incipiet, & ardebit usque ad extremam damnationem. Hoc contra illos notandum est, qui dicunt illud,

Iud, scil. Non iudicabit Deus bis in idipsum: ad omnia pertinere flagella: quia quidam hic flagellis emendantur, alii hic & in æternum puniuntur. Quinq; n. modis flagella contingunt: vel vt iustis per patientiã merita augeantur, vt Iob: vel ad custodiam virtutũ, ne superbia tentet, vt Paulo: vel ad corrigenda peccata, vt Mariæ lepra: vel ad gloriam Dei, vt de cæco nato: vel ad iudicium pœnæ, vt Herodi, quatenus hic videatur, quid in inferno sequatur: secundum illud, Duplici cõtritione cõtere eos Domine. Illa ergo auctoritas Nahum non cogit nos sentire, omniã quæ tẽporaliter puniuntur non vltius à Deo puniendã: nam etsi super eundem locum Hiero, dicat, Ægyptios & Israelitas à Deo tẽporaliter punitos, ne in æternum punirentur: non est tamen de omnibus generaliter intelligendum. Ait enim sic, Quod genus humanum diluio, Sodomitas igne, Ægyptios mari, & Israelitas in heremo perdidit, scitote ideo tẽporaliter pro peccatis punisse, ne in æternum puniret: quia non iudicabit Deus bis in idipsum. Qui ergo puniti sunt, postea non punientur: alioquin mentitur scriptura quod nefas est dicere.

Quæ sit intelligentia præmissorum.

Attende lector his verbis, & caue ne de omnibus generaliter intelligas: sed de his tantum, qui inter ipsa flagella pœnitentiã egerunt, credentes in Deum Hebræorum: quã, etsi breuem & momentaneam, tamen non respuit Deus. Quod a qui per tẽporale flagellum non corriguntur, post æternaliter puniantur, ibidẽ ostendit, agens de fidei deprehensio in adulterio qui decollatur. Vbi ostendit leuia peccata breui & temporali supplicio purgari, magna verò diuturnis æternisq; suppliciis reservari: ita inquit: Quærat hic aliquis, si fidelis deprehensus in adulterio decollatur, quid de eo postea fiat: Aut n. punietur, & falsum est, quod dicitur.

Non

Iob 2. d.

1. Cor. 12. e.

Num. 11. b.

Ioan. 9. d.

Act. 11. d.

Hier. 17. c.

Beda ad il-

lud cap. 2.

Mar. Quid

est facilis.

Et glo. ord.

Matth. 9.

Hier. tom. 6.

comment. ad

eum locum

1. ca. Nahum

propheta.

Gen. 19. c.

Exod. 14. g.

Num. 11. a.

Hac ex Gra-

tiano dist. 3.

ne pœni. cap.

Sunt plures

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Et cap. Ignis.

Non iudicabit Deus bis in idipsum: aut nō puniētur, & optandum est adulteris, vt hic breui pœna puniantur, vt frustrētur in cruciat^o æternos. Ad q̄ respōdemus. Deus vt omniū rerum ita suppliciorū quoq; scire mensuras: & non præueniri sententia iudicis, nec illi in peccatorē exercendæ de hinc pœnæ auferri potestātē: & magnum peccatū magnis diuturnisq; lui cruciatib^o. Si quis vero punit^o fit tēporaliter, vt ille, qui Israēl ita maledixerat, & qui in sabbatho ligna collegerat, tales postea non puniri: quia culpa leuis præsentī supplicio cōpensata fit. Leuis n. culpa leui supplicio compensatur. His satis innuit Hiero. grauiā peccata & hic puniri graui supplicio, & in futuro puniēda æternaliter, de quib. pœnitentia nō agitur inter flagella. Leuiā verò, quæ hic puniuntur, leui pœna cōpensationē recipere: q̄ in bonis fieri nō ambigimus, & in malis fortē etiā fit ita. Satis iam apparēt, q̄ illi de prophetia induxerunt, non facere pro eis, qui dicunt: ei qui crimē sibi reseruat, de alio veniam præstari per pœnitentiā. Alias quoq; auctoritates inducunt. Ait n. Greg. Pluit Dñs super vnam ciuitatem, & super alteram non pluit: & eandē ciuitatem ex parte cōpluit, & ex parte aridam relinquit. Cum ille, qui proximum odit, ab aliis vitiis se corrigit, vna eademq; ciuitas ex parte cōpluitur, & ex parte arida remanet: quia sunt quidam, qui cum quædā vitia resercent, in aliis grauius perdurant. Itē Amb. Prima consolatio est, quia non obliuiscitur misereri De^o: Secunda per punitionem: vbi etsi fides desit, pœna satisfacit & reuelat. Ratione quoq; dicuntur dicentes. Si is qui vnum peccatū conuictus altero tacito, satisfactionē à sacerdote iniunctam expleuerit: nunquid etsi peccatum tacitū cōuersus fuerit cōfessus, pro vtroq; ei pœnitentia imponetur? Lōgè hoc videtur à ratione, & ecclesiæ cōsuetudine: quæ pro eodē peccato, nisi reiteretur, nulli bis pœnia

Leuit. 24. b
Num. 11. 5. d

Greg. ad illud cap. 1.
Ezech. Si fortē audiant. hom.

Amb. super Psal. 118 in princ. serm. xi. in to. 4.

pœnitentiã imponit. Fuit ergo illa peccati condi-
gna satisfactio, vnde & peccatũ deletum videtur.

Quomodo accipienda sunt premissa. C

His respõderi potest sic: illud Greg. Pluit Domi-
nus, &c. nõ ad criminis veniam: sed ad operis pra-
ui desertionẽ referendum est: vt idẽ pars ciuita-
tis dicatur complui: quia ab actu & delectatione
peccati, cui ante seruebat, modo cessat: non quod
eius veniã habeat. Vocaturq; pluuia illa talis con-
tinentia quæ ab opere peccati reuocatur: quia ex
fonte gratiæ Dei id cordi instillatur: vt vel sic pau-
latim ad pœnitentiã veniat: vel eo minus à Deo
punatur, qui diuturniori dilectione & actu pec-
cati maius sibi accumulasset tormentum. Si verò
ad indulgentiam reatus pluuia referatur, euange-
licæ sententiæ contraire videbitur. Si n. propter
misericordiam, qua quis proximo suo non mise-
retur, etiam quæ dimissa sunt replicantur ad pœ-
nam: multo magis, quæ nõdum sunt dimissa pro-
pter odium fraternũ ad pœnã reseruari, pbantur.
Etsi ille qui arbiter suæ voluntatis constitutus est,
nõ potest inchoare nouam vitam, vt ait Aug. nisi
pœniteat eum veteris vitæ: quomodo ad nouita-
tẽ indulgentiæ perueniet, qui odii vetustatem nõ
deposuit? Illud etiã quod ait Amb. Etsi fides desit,
pœna satisfacit, &c. non de fide intelligitur, qua
creditur in Deum: sed de conscientia delicti. Deest
n. fides, cum conscientia peccati non subest. Nam
cum delicta omnia nemo intelligat: est aliquando
in homine peccatum, cuius nõ habet conscientia.
Vnde Apost. Nihil mihi cõscius sum: sed nõ in hoc
iustificatus sum. Cũ ergo quis flagellatur pro pec-
cato, cuius nõ est cõscius, si paciẽter fert pœnam
& humiliter amplectitur, cogitans se fortẽ pecca-
tum habere, quod non intelligit, & pro eo puniri
à Deo, pœna illa satisfacit & releuat grauatum.
Ad hoc autem, quod obiicitur de satisfactione
illat

*Aug. ho. 50.
ad princ.
Et libr. de
pœnitentiã
medicina.*